

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4544/2025
20.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зиндовића, председника већа, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље Републике Србије – Министарство одбране, Управа за инфраструктуру Београд, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Милан Пајташев, адвокат из ..., ради отказа уговора, иселења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2696/24 од 12.12.2024. године, у седници одржаној 20.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2696/24 од 12.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 6009/22 од 14.05.2024. године, ставом првим изреке, отказан је уговор о закупу просторија за нужни смештај број .. од 21.01.1993. године закљученог између тужиље, као закуподавца и тужене, као закупца и обавезана тужена да се са свим лицима и стварима исели из непокретности у власништву тужиље и то стана број .. у приземљу стамбене зграде број .. у ... Новом Саду, укупне површине 17,41м², и тако испражњен стан од лица и ствари преда тужиљи у државину у року од 15 дана. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име доспелих а неисплаћених закупнина исплати 56.824,04 динара са законском затезном каматом од 21.04.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове поступка од 67.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2696/24 од 12.12.2024. године, жалба тужене је делимично усвојена а делимично одбијена а пресуда Основног суда у Новом Саду П 6009/22 од 14.05.2024. године укинута у усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву којим је обавезана тужена да тужиљи на име доспелих а неисплаћених закупнина исплати 56.824,04 динара са законском затезном каматом од 21.04.2022. године до исплате и у делу одлуке о трошковима поступка и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење (став други и трећи изреке); а потврђена у преосталом побијајућем усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву (став први изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. Закона о парничном поступку, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.07.2022. године. Вредност предмета спора је 56.824,04 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази захтевани ревизијски цензус од 40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је одбацио ревизију тужене применом одредби члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
др Илија Зиндовић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић